

~~209~~

872

Leg 11. Legajo 22

4.

Pastoral del Obispo de Montevideo

contra Luemel.

U/Bc LEG 11-2 nº872 HTCA

5>0 0 0 0 4 7 0 5 3 1

UVA. BHSC. LEG 11-2 nº0872

EPIS[†]TOLA

PASTORALIS,

QUAM ILLUSTRISSIMUS EPISCOPUS MIN-
doniensis, cum Capitulo suæ Cathedralis Ecclesiæ,
& Diœcesis Clero,

CONSECRAT AD PEDES

SS. D. N. CLEMENTIS

DIVINA PROVIDENTIA

PAPÆ XI.,

EO FINE, VT HUIUS DIOECESIS SUBDITI;
necnon reliqui orthodoxi ad cuius manus illa per-
venerit, à novis, & perniciosis doctrinis in libris
Keshnelij sparsis, caveant, & tamquam pesti-
feram hæresim fugiant.

IN QUA; POST PRÆSTITAM SS. D. N., EIUS
que Sanctissimæ Constitutioni *Vnigenitus Filius Dei*
debitam obedientiam; deteguntur, & breviter ref-
selluntur Bayo-Jansenistarum errores: Ultimoque
fit parallelum propositionum Keshnelij cum propo-
sitionibus Bay, & Jansenij; vt inde clarè co-
gnoscat eadem esse illius, & istorum
dogmata multoties à Sancta Sede
damnata.

Ex Typographia Compostellana: *Antonij ab Aldemunde.*

CONFIDENTIAL AD 4 EDES

ELIHA PROVEDENTIA

IX. 1.

1. *Phragmites communis* Trin.
 2. *Phragmites communis* Trin.
 3. *Phragmites communis* Trin.
 4. *Phragmites communis* Trin.
 5. *Phragmites communis* Trin.
 6. *Phragmites communis* Trin.
 7. *Phragmites communis* Trin.
 8. *Phragmites communis* Trin.
 9. *Phragmites communis* Trin.
 10. *Phragmites communis* Trin.

[The page contains faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side.]

In Typographia Compelliana : summi ab Aldebrande.

Sanctissimè Pater.

1.

UM Ecclesiam Catholicam, quam Sanct. V. ut
supremum caput gubernat; cernimus errori-
bus Jansenistarum oppugnari; dum filiorum
iniquitatis superbam arrogantiam, sub larba
pietatis, in dies sic crescere audimus; dum in
Christianissimo Francorum Regno tot patro-
nos habere Jansenianā hæresim deploramus:
Dum insuper infalibilitatem Rom. PP. ince-

finiendo ex cathedra, omnia, quæ ad fidem, & mores concernunt, in
Sanctissima Constitutione *Vnigenitus Filius Dei* contra hos Ecclesiæ per-
duelles edita; respui, & blasphemari videmus; vrget nos Catholicus zelus,
ut per hanc Epistolam, potius lacrimis, quam atramento exarata, de-
nuo prædictæ constitutioni, sicut & Sanct. V. debitam obedientiam ex-
hibeamus; quod postquam paucis præstiterimus; narrationem quasi Apo-
logeticam de fortuna hæresis Jans. Eadem, qua par est, brevitatem miscebi-
mus; eo sanè consilio, ut detecto palam hoc horrendo, & ingenti mon-
struo; qui incaute illud gustarunt, venenum evomant; qui verò illud hor-
rent, amplius, & amplius per horrescant.

2. Igitur Sanctissimè Pater prædictam constitutionem
Vnigenitus, sicut, & omnes alias, quæ à Sancta Sede in materia fidei, &
morum emanarunt, & in posterum emanaverint, ex intimo cordis affec-
tu veneramur; cæcam (si ita loqui fas est) obedientiam eis impertimur,
& cum debita reverentia erga Sanctam D. Petri Cathedram præfatam
constitutionem, sicut iam multis retro diebus fecimus; iterum denuo ad-
mittimus, & suscipimus, 101. propositiones ex libris Kesselij depromp-
tas, & per Sanctissimam Constitutionem iustissimè, tanquam larbatum,
& fucatum Jansenismum damnatas; eisdem censuris, quibus per Sanct. V.
iaculatae sunt, & nos iaculamur, & proscribimus; fatemurque plane pe-
nes solos Romanos PP., utpotè D. Petri Successores legitimos, manere
supremam potestatem gubernandi, & regendi oves Christi Domini, in
omnibus ad salutem spiritualem pertinentibus, cum omnimoda in depen-
dentia ab alia humana potestate, etiam Concilij generalis qualiscum-
que.

3. Jam. erg. Sanctissimè P. accipiant omnes Christi fideles
brevem, sed in omnibus veram Synopsim errorum Jans. & aliorum Lo-
vanienſium, quibus libri Kess. redundat, licet author fucatis verbis id si-
mulare potius, quam tacere studeat. In Universitate itaque Lovanienſi
olim celeberrima propter puram, & sanam suorum magistrorum doctri-
nam Doctor, & Decanus fuit Michael Bayus, qui nimio ingenij acumine
fretus, & nimia audacia elatus cepit verbo, & scriptis nova dogmata
suis discipulis docere; si non eadem cum erroribus Luth. & Calv; ad mi-
nus eis valde similia: & cum ad aures Sanctiss. Pij V. Cathedram D. Pe-
tri tunc moderantis pervenissent offensiones, & scandala in Belgio exor-
ta, occasione huius doctrinæ; Bullam suam expedivit anno 1567., quæ in-
cipit, *Ex omnibus afflictionibus, quas in hoc loco, & cet:* in qua 79. propo-
sitiones Bay proscribebantur; iussitque ut prædicta Bulla Universitati (uti
factum est) intimaretur; in qua constitutione prope finem sic loquitur
Summ. P. Pius: *Quas quidem sententias stricto coram nobis examine ponde-
ratis, quamquam non nulla aliquo pacto sustineri possent; in rigore, & proprio*
verbo.

Apud Card. Sfort.
in Hist. Conc. Tridē-
tin. lib. 15. cap. 7.

Ruard. Tap. eius
Magist., & Lovan.
Dr. Egregius.

verborum sensu ab Assertoribus intento, hæreticas, erroneas, suspectas, temerarias, scandalosas, & in pias aures offensionem immittentes, præsentium auctoritate damnamus, circumscribimus, & abolemus.

4. Hoc Vaticano vulnere inflicto, siluit aliquantulum Bayana doctrina; sed Pio è vivis sublato, caput iterum pestis serpere; pastoralis tamen curæ indefesso labore eam Greg. XIII. iterum compescuit per suam constitutionem sub data quarto Kalendas Februarij anno 1579. in qua Pianam constitutionem confirmavit, & utramque sub vno contextu publicare fecit; Franciscum Toletum cum ijs diplomatibus (tunc Pontificium concionatorem) Lovanium mittens; ut Bayo, & eius discipulis persuaderet erga prædictas constitutiones debitam obedientiam: Obtinuit sane Toletus à Bayo, ut suos errores retractaret, eorumque retractationem, (pro ut fecit) una cum protestatione suæ obedientiæ erga supra dictas constitutiones ad Summ. P. Greg. mitteret; de qua retractatione testantur AA. Belgij orthodoxi, eam eisdem verbis, quibus per Bayum facta est, scilicet *in sensu ab eo intento*; enarrantes. Sed enim vero si Bayus sincerè, aut fucatè palinodiam decantaverit; statim videbitur.

Scimus Sanctissimè Pater, quod post discessum Toleti ab illa Academia, spiritus malus (sicut olim in Saulem) irrui in hominem istum, ipsique persuasit occupationem pessimam, ut verum faceret, quod perversi difficile corriguntur: Ocasione quidem cuiusdam manuscripti Bullæ Pianæ sine vllis commatibus, aut interpunctionibus exarata (ut Romæ fieri solet) ceperunt Bayus, & eius Aseclæ vim Bullæ per dictum manuscriptum studere; ex quo pessimo labore prodijt illa turpis, & sinistra intelligentia de cōmate, seu virgula disiunctiva omissa post illa verba *Quamquam non nullæ aliquo pacto sustineri possent*, & apposita post illa verba, *in rigore, & proprio verborum sensu ab Assertoribus intento*; quasi diceret Sanctissimus Pius V. *Quamquam non nullæ ex sententijs Bay aliquo pacto sustineri possent in rigore, & proprio verborum sensu ab Assertoribus intento; ut hæreticas, erroneas, & cat.* Dubitaret sanè quis prudens an hæc sinistra, & futilis cavillatio potius ridenda, quam deploranda esset: Sed rei eventus monstravit, quod hæretici non verentur falsa pro veris venditare; cavillationes ridiculas sustentare pro suis erroribus tuendis; & quod plus est; coram sapientibus ignorantes videri, ut insontes, & incautos in suam perducant sententiam.

5. Ergo ne Sanctissimus Pius V. damnavit, ut hæreticas sententias illas, quæ aliquo pacto in rigore, & proprio verborum sensu ab Assertoribus intento sustineri poterant? Ita sanè (inquiunt Jansenistæ, cum Bayo, & Jans. eius discipulo, & præcipuo defensore) audiamus de hac re Jans., qui lib. 4. de Statu naturæ lapsæ. cap. 27. column. 673. ita loquitur *Farsonius* (fuit iste discipulus Bay, & Jans. præceptor) *palam confessatus est Pontificis Bullam adulteratam esse ab ijs, qui distinctionem ponerent, post illa verba; aliquo pacto sustineri possent: nullius enim distinctionis in originali Bulla, quam tenebat manibus, & legebat, vestigium esse assererebat; & revera nullum esse distinctionis vestigium ego saepe meis oculis vidi.* Hæc Jansenius.

Sed quis sapiens, & custodiet hæc? erg. 1. Bayus male retractavit non nullas sententias in suis libellis contentas in sensu ab eodem intento, & in quo per Sanctam Sedem fuerant reprobatae? erg. 2. Summ. P. Pius in sua constitutione inverisit proprium, & nativum verborum sensum damnando sententias Bay in sensu improprio, & minimè ab Assertore intento; & eas aprobavit in sensu proprio, quem earum Assertor intendebat? Quod est revera dicere Sanctum, & Sapientissimum P. ex Cathedra

Fr. Parric. Dusi.
in Theolog. Bayo-Fan-
sen. clasi. 2. Franc.
Fromustraus. cap. 2.
pag. 25.

thedra definientem; imo potius Spiritum Sanctum ei assistentem orafissima ignorantia laborasse, dum præfatam constitutionem huic Sanctissimo P. dictavit. O perfida perditorum hominum impudentia! O sacrilega hæreticorum audacia! Quippè, qui magistrum fidei, & veritatis nedum spernunt; sed os suum in cœlum ponere non verentur! Præterquam quod falsum pronuntiat Jans., dum Bullam, quam ipse, & Jansonius præmanibus se habere iactabant, appellat Bullam originalem; cum aliud non esset quam trāssumptum illud manuscriptum, sine vllis interpunctionibus, è Roma Lovan, missum per Franciscum Toletum ad ipsum Bayum; siquidem certissimum est nec originalem Bullam, nec aliquod eius trāssumptum in Belgio reliquisse, cum ad hoc ordinem à Sanctissimo non haberet: Ex quibus planè convincitur falsam *cōmatis* cavillationem è cerebro Bay, & eius discipulorum prodisse.

6. Sed quia de Cornelio Jansenio mentionem fecimus, pauca de isto hæresiarcha audiant orthodoxi: fuit Jansenius genere Olandus, à puero inter hæreticos educatus, Lovanij in domo Jansonij, Bay discipuli edoctus; & tandem Joannis Bergerij novis, & falsis oppinamentis corruptus: is. erg. Doct. & Mag. Lovan. factus, errores suorum magistrorum tuendos, & inter Catholicos diseminandos pro viribus suscepit: & ut id impune præstaret, sub e mentito Sancti Augustini nomine ingens volumen parturivit; librum diximus; imò infelicem partum! In quo, ut prædicti A.A. Belgij testantur; ex eius doctrinis clarissimè deprehenditur; nō parvas copias Calvinij, & Luth. erroribus auxiliares, cum summa audacia, summaque Rom. PP. & Sancti Trident. Conc. iniuria, parare, seu præstare ausus est; librum hunc furtibis typis excusum erroribus Bay, & aliorum hæreticorum scaturientem Sanctissimus P. Urbanus VIII. per suam constitutionem Romæ expeditam, & publicatam Anno 1641. eiusque doctrinas ijs verbis damnavit, atque proscripsit: *Cum autem (inquit Urbanus VIII.) ex matura, & diligenti eiusdem libri, cui titulus Augustinus, lectione, postmodum compertum fuerit, in eodem libro multas ex propositionibus, olim à prædecessoribus nostris damnatas; contineri, & magno cum Catholicorum scandalo, & auctoritatis dictæ Sedis Apostolicæ contemptu contra præfatas damnationes, & prohibitiones defendi; nos huic malo, &c.* Et postquā supra relatas constitutiones aprobavit, & inovavit; ita prosequitur: *Librumq̃ prædictum, cui titulus est; Augustinus; articulos, opiniones, & sententias in ipsis constitutionibus reprobata, atque damnata, ut à nobis compertum est, continentem, & renovantem:: Eadem auctoritate per præfatos omnino prohibemus, ac pro vetitis, & prohibitis omnino haberi volumus & mandamus: iubentes insuper sub omnibus pœnis, & censuris in prædicta constitutione Pij contentis; à quibus, &c.* Hanc Urb. constitutionem omnes Catholici admitterunt, omnes Christiani orbis Universitates præter Lovan. (seu potius præter factionem Jans. tunc Lovanij dominantem) debita obedientia receperunt, non sine ingenti Bayo-Jansenistarum dolore: sic enim de eius admissione per Epistolam, quam ad inclitam Universitatem Parisiensem direxerunt, de eius admissione, & condemnatione articulorum Jans. per hanc, interpretarias, nobilissimam Academiam factam; conquæsti sunt: verba epistolæ audiant sinceri Catholici.

7. *Magnifice, & perillustres Domine, Eximij, & clarissimi Viri non sine magna admiratione, & animi nostri dolore ex litteris quorundam apud vos religiosorum nuper audivimus:: Bullam adversus Reverendissimum Tprensensem Romæ exortam. & tot nominibus subreptitiæ, & dolose impetrationis suspectam, vos recepisse; sed etiam ad damnationem quorundam articulorum, qui in Augustino illius Reverendissimi explicantur, inclinare aut iam damnavisse; quod tamen postremum:: Cogitamus, credere non possumus:: Certè nos ne quidē*

B

Bul-

AA. Belgij in triumpho Catholica veritatis contra Novatores, &c.

Item Card. Sforz. in Historia Trident. lib. 15. cap. 7. num. 13. & 14.

Eam refferunt A. A. præclari operis, cui titulus Specimina Theologiæ per Belgij emanantis part. 2. cp. 1. §. 1. pag. 5.

Bullam illam recepimus, &c. In qua epistola duo, vel tria præcipue consideramus; primum publicam inobedientiam, quam Jansenistæ contra constitutionem Urb. VIII. & ex consequenti contra Bullas Pij V. & Gregor. XIII. protestantur; in qua usque hodie cum maximo populi Christiani scandalo perseverant.

8. Secundum, quod in hac famosa Epistola consideramus, est, quod tempore Urb., id est, anno 1644. inclita Parisiensis Academia, necnon Galliarum Prælati libenter admiserunt Urb. constitutionem, & articulos, seu propositiones in Pseudo-Jans. Augustino contentas damnarunt, & proscripserunt eisdem censuris, quibus à Sancta Sede toties proscriptæ, & cōdemnatæ fuerant: Sed heu dolor! In his calamitosis temporibus, postquam Invictissimus ille, & Inclitus Francorum Rex Ludovicus XIII. è vita decessit; non nulli Parisienses DD., non nulli eiusdem Regni Prælati obliti suorum prædecessorum doctrinæ, libros Kesn., & eius articulos in omnibus, & per omnia eosdem cum propositionibus Bay, Jans., & Arnaldi, imò erroribus Luth., & Calv. per omnia similes, protegere, & defendere non sunt veriti; quid ad hæc? *Nisi quia mortuo leone, insultarunt lepores.*

Ex Francisco Anastro Ludovici XIII. Francorum Regis à confessionibus; & celeberrimus Schola Paris. D. in Informatione de 5. propositionibus Jansenij.

Apud Vlicum Fons. illustrem in Religio scriptorem in opere, cui titulus doctrina mira, & nova sed an vera? &c.

9. Tertiū, quod in dicta Epistola consideramus, est, quam solliciti fuerint Calvinistæ in liniendo mærore Lovan. Jansenistarum, suā, & eorum causam communem facientes: Etenim Samuel Maresius celebris Calvinista in Olandia in Synopsi veræ Catholicæ doctrinæ (talem appellat doctrinam Jans.) expressæ in Jans. Cathecismo, sic ratiotinatur, & Jansenistis gratulatur: *Macte illa vestra virtute viri docti, qui audetis in os, resistere illi Pontifici (scilicet Sanctissimo Pio V.) qui in gratiam suorum Jesuitarum damnata orthodoxissima sententia; puri puti Pelagianismi putidæ, & impiam protectionem suscepit.* Audiant præterea Kesn., & Jansenistarum factores, quæ de Jans., Kesn., & alijs Jans. discipulis, sentiant, & loquantur Calv. Sectatores: Igitur Melchior Ley de Kerus insignis Calv. in thesibus propugnatis die 26. Junij anno 1680. postquam paucis narravit omnes fere Episcopos, aliosque per orbem Christianum DD. Bullam Urb., & Constitutionem Alexandri VII. contra Jans. admisisse, & ut par erat, recepisse; sic in Catholicos invehitur, & Jansenistas laudat: *At cor-datiores illis Papæ adulatoribus fuere Lovanienses, qui in sua persisterunt mente: Nec defuerunt in hunc usque diem in Universitate Lovan. DD. qui Jansenio faverent, quidquid impotens Papa fulminaverit.*

10. Ex ijs. ergo. liquido constat; ò Catholici! Eandem esse causam Jans., Kesn., & aliorum Jansenistarum, cum causa Calv., & Luth.; & cum ita sit, silent omnes; silent Sapientissimi PP. Dominicani; eo fortè decepti, quia Jansenistæ vociferantur suam causam eandem esse cum Thomistis? Id enim falsissimum: quis enim mediocriter in Scholastica Theologia versatus, non scit apertè Sententiam Thomist. de auxilijs Divinæ gratiæ, deque statu puræ, integræ, & lapsæ naturæ, toto cœlo distare à falsis Jans., & Kesn. doctrinis: illi siquidem statum puræ naturæ possibilem adstruunt; differentiam Jansenij inter gratiam integræ, lapsæque naturæ, constanter negant; & cum gratia utriusque status, tam sufficienti, quam ab intrinseco efficaci, libertatem indifferentiæ ad bonè, & malè operandum in libero hominis arbitrio, Catholicè cum Concilijs, & PP. doctè, nervosè, & acutè defendunt: Cæterum Bayo-Jansenistæ, & eorum Alumnus Kesn. statum puræ naturæ possibilem negant; gratiam sufficientem naturæ lapsæ ad Divina præcepta implenda impijs verbis detestantur; differentiamque inter gratiam naturæ integræ, & lapsæ; quasi in illo statu solum gratia sufficiens esset necessaria; in isto verò gratia adeo efficax necessaria sit, ut inclinabiliter (ut loquitur Jans.) animum primum

& secum consentientem trahens absque vlla libertate, aut potentia ad dissentiendum; nisi sola libertate à coactione defendunt, quam & si libertatis humane totaliter everfivam; ad intelligendam tamen D. Augustini de gratia doctrinam necessariam esse, falsò, & pertinaciter declamant: Silent præterea Sapientissimi D. Augustini filij; has, & alias turpissimas imposturas suo Sanctissimo Parenti irrogatas, dissimulantes: Silent denique aliarum Sacrarum Familiarum Viri pietate, scientia, & Catholicæ fidei zelo polètes; sed quo consilio, nescimus; speramus equidè, eos vti hoc silentio, vt securius, & efficacius retia sanæ doctrinæ tendant ad capiendas has vulpeculas, quæ rabido dente inconfutilem Crucifixi tunicam prosciindere, & Vineam Domini Sabaoth. demoliri conantur.

11. Sed quid Joanni Sinichio, & alteri Doctori Lovan. Romam missis ad Summ. P. Urban. VIII. prætextu indagandi Bullæ veritatem, re tamen vera, vt liber Jans. coram Summ. P. examinaretur; quid (inquam) ijs Legatis aciderit? Paucis dicemus. Anno itaque 1643. dictus Summ. P. Urb. litteras Apostolicas expediri iussit ad Academiam Lovan. in quibus hæc leguntur: *In genti tamen animi aegritudine audivimus, aliquos non defuisse, quorum temeritas eo prolapsa est, vt prædictam Constitutionem; tum ob prerogatum tempus publicationis; ac etiam quarundam interpretationum, & litterarum menda:: Inanibus argumentis in dubium vocare, & falsitatis arguere non sunt veriti.* Iam vero Sinichio, & eius Socio consequenter accidit, vt iussu Urbani extracta Bulla Piana ex Archivo Sanctæ Rom. Inquisitionis; ipsa imprimeretur cum cōmate post illa verba; *Quamquam non nulla aliquo pacto sustineri possent:* Et sic impressa, & cum suo originali colationata, dictis Legatis Sinichio, & Papio tradderetur; vt ei in Lovan. Academia debita obedientia præstaretur sub poenis, & censuris in ea, & alijs contentis: Circa examen verò Pseudo-August. Jans. perpetuū imponens silentium.

12. Quæ per omnia confirmavit Innocentius X. qui per aliam suam Constitutionem prædictas Jans. propositiones, & doctrinas, vt hæreticas, declaravit. Sed nihil horum satis fuit, vt filij iniquitatis monitis, & Apostolicæ Sedis mandatis acquiescerent; imò novis cabillationibus, novis nugis, novis cōmentis supra dictas Constitutiones impugnare, & eludere cæperunt; quorum insaniam Summ. P. Alexander VII. iterato compescuit anno 1656. in Constitutione *Ad Sacram*, in qua Innoc. Constitutionem, sicut, & alias præcedentes aprobavit, & confirmavit: In hac autem Constitutione totam causam definit Summ. P. Alexander, qui tanquam testis oculatus ad examen doctrinæ Jans., & Jansenistarum multoties de mandato sui prædecessoris assistentiam, & suffragium ad eius condemnationem præstiterat: Verba huius Constitutionis sequentia sunt: *Cum autem sicut accepimus nonnulli iniquitatis filij (sic appellans Bay, & Jans. Sectatores) prædictas quinque propositiones, vel in libro prædicto Cornelij Jans. non reperiri; sed fictè, & pro arbitrio compositas esse, vel non in sensu ab eodem intento damnatas fuisse, asserere cum magno Christi fidelium scandalo, non reformident :: Et post pauca: quinque illas propositiones ex libro præmemorati Jans. excerptas, ac in sensu ab eodem Jans. intento, damnatas fuisse definimus, & declaramus :: Ac eundem librum dicti Corn. Jans. Typensis, omnesque alios tam manuscriptos, quam typis editos damnamus i idem, ac prohibemus.*

13. Tot fulminibus percussa fumabat Jans. hæresis; hæc fortunam navabat Pseudo-Jans. Augustinus; cum vt verbis Sapientissimi cuiusdam utamur: *Percussus error Jans. nuperis Sedis Apostolicæ Constitutionibus, sed non extinctus est; Janseniani dissimulare malunt vulnera, quam sanari.* Item Jansenianorum solemne est centies inculcata dissimulare, centies confutata, contritaque reponere, &c. Ex ijs Alex. Bullæ verbis interpolatè (bre-

vita-

*De quo restatur
Card. Sforc. ubi su-
pra.*

*Propositiones Jans.
damnavit Innoc. X.
de quibus infra. in
quibus tot. eius Aug.
vt falsus proscriptus
est.*

*P. Anatus in Opus
cu. cui titulus Jansenistarum
Cavill. edito
Parisij an. 1654.*

vitatis causa) decerptis, iam liquido constant cavillationes Jansenistarum: Primo damnatas propositiones in Pseudo-Jans. Aug. non contineri, dicebant: Secundo eas propositiones, & si forte damnatas, non tamen in sensu ab Autore intento miscebant: Tertio eas propositiones fictæ, & captiosè à suis adversarijs compositas, ut sic odium SS. PP. in suos assertores excitarent, palam prædicabant, & in cautis persuadebant totum tamen contra SS. PP. Auctoritatem.

14. Sed quid evenit post publicatam Alex. VII. Constitutionem? O perfida hæreticorum versutia! Foris enim obdire decreverunt Lovan. Jansenistæ, statutum facientes, ne in sua Vniversitate ullus ad gradus Academicos ascenderet, nisi præstito prius iuramento parendi, & obediendi huic Alex. Constitutioni: intus vero *filij iniquitatis*, ut sub larba obedientiæ securius fulmen vaticanum declinarent, & specie fidelitatis, fictæque obedientiæ fucis, veram inobedientiam huic, & alijs Apostolicis mandatis dissimularent; celebri illa distinctione inter quæst. *Iuris*, & quæst. *Facti* abutentes; ausi sunt in suis libellis, & thesibus asserere quæst. de hæresi alicuius libri esse quæst. *facti*, in cuius decissione errare potest Summ. P. sicut in decissione quæst., in qua disputatur, an Petrus, vel an Paulus occiderit Joannem; cuius decissio ex humanis pender testimonijs; & propter hoc turpiter ratiocinantur errare posse Summ. PP. & sæpè errasse, dum doctrinam alicuius libri (dicant clarè libri Jans.) & sensum Autoris eius, ut hæresim damnant, proscribuntque.

15. Quid autem sibi velint *iniquitatis filij* hoc detestabili effugio? Promptum est dicere: Volunt enim incautis persuadere non potuisse SS. PP. Pium V. Greg. XIII. Innoc. X. Urb. VIII. & Alex. VII. prohibere, ut hæreticas, erroneas, &c. propositiones Bay, & doctrinam Jans. in suo falso Augustino contentam: Sed ò diabolica hiprocrisis! Certè, quæst. an libri Mach. Tob. Esdræ, & alij sint ne Canonici? Quæst. iuris est; ideòque à SS. PP., & Sancto Trident. Conc. declaratum est, quinam ex his sint Canonici, quinam vero non: Est ne aliqua differentia inter potestatem declarandi, quinam libri sint Canonici? Et potestatem definiendi quinam libri sint hæretici? Iudicent sanè cordati Catholici. Præterea; si quæst. de hæresi alicuius libri (exëp. gratia Jans.) est quæst. *facti*, quam nec Summ. P. nec tota Ecclesia per vos, & per vestra falsa dogmata; definire possunt; profectò etiam quæst. *facti* est, an libri Arrij, Nestorij, Ebionis, Cherinti, Luth., & Calv. sint libri hæretici? Quæ nam inter hosce, & illum ad hoc assignabitur differentia? Undè æquo iure potestis dicere non potuisse SS. PP., nec tot generalia Conc. libros horum hæreticorum propositiones libros, & sententias in illis contentas tanquam hæreses definire, & ut tales prohibere: Etenim sicut in casu vestro, ita in isto quæst. *facti* est, quam nec Summ. P. nec tota Ecclesia definire, determinare vè possunt, secundum vestram doctrinam: Ex quo ilusorio, & vano principio, per evidentem consequentiam deducitur, omnes hæreses, quas à tempore Apostolorum in Ecclesia seminarunt hæretici, quasi è post liminio reversas, iterum in eam per falsa vestra oppinamenta introduci, & renovari; quod luculenter constabit evolventi libellos, theses, & assertiones, quæ publicè defensatæ sunt, & typis datæ à tempore Michaelis Bay usque hodie in Belgio, & vicinis Regionibus; in quibus exiguo labore reperientur errores quam plurimi Sanctitatem, & puritatem Intemeratæ Virginis Mariæ oppugnant; cultum Sanctarum Imaginum; universalissimam Christi D. Redemptionem (qui pro omnibus hominibus quo ad sufficientiam mortuus est) generalem, & seriam Dei voluntatem salvandi omnes homines, à qua prodeunt in singulis auxilia sufficientia ad consequendam salutem æternam, abhorrentes; imò, heu dolor! Blasphemantes;

7
res: Reperientur de inde plures propositiones iniuriolæ Divinæ gratiæ, quam tantopere extollere, retamen vera deprimere student Jansenistæ: Reperientur insuper aliæ assertiones, quasi constituentes cum Luthero, & Calv; Deum authorem peccati: impossibilia hominibus, quasi tyrannū præcipientem; ignorantiam invincibilem iuris naturalis à peccato non excusantem; propugnantes; & denique liberum hominis arbitrium à Sacris Scripturis, Concilijs, & PP. stabilitum, & commendatum, & cum efficacia Divinæ gratiæ concordatum, totaliter auferentes, in miseram servitutem cum Calv., & Luth. redigentes; solamque voluntarietatem, hoc est, solam libertatem à coactione, non verò à necessitate cognoscentes: Nec alia sanè de causa, nisi quia malunt hi Novatores plus deferre Bayo, dicenti: *Quidquid voluntariè fit, liberè fit, & si necessario fiat: Et simul Jans. sic dogmatizanti: Ad merendum, & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à coactione: quæ Sacris Scripturis, Concilijs, & Patribus.*

16. Sed parum erat filijs iniquitatis vti fribola, & illusoria illa distinctione inter quæst. iuris, & facti ad vim Apostolicarum Constitutionum abolendam: Eò enim eorum dementia prolapsa est, ut SS. PP. à Cathedra definientibus infalibilem potestatem determinandi, & declarandi super rebus ad finē, & mores pertinentibus absque generalis Conc. assistentia petulanter denegent: Ex qua falsa opinione, & doctrina, vires assumpsit antiqua illa, & toties communi Theologorum calculo convulsa sententia de appellatione ad futurum Conc.: Quis enim ignorat hoc esse, & semper fuisse ultimum hæreticorum effugium? Canes siquidem Petram dentibus velle atterere, naturale est; hæreticis quoque fundamentalem lapidem Ecclesiæ, scilicet SS. PP. super quos post D. Petrum benè fundata est domus Domini oppugnare, & convellere niti; naturalissimū: Sed licet cum filijs Edom, seu potius Satan, hoc fundamentum exinani-
*Psalm. 86.
Matth. cap. 6.*
re, & evellere nitantur; tamen adversus illud *nec portæ inferi prævalēbunt.*

17. Quis enim nisi hæretici infalibilitatem SS. PP. indefiniendo ex Cathedra; è suggestu confutare ausus est? Nullus sanè; imò generalia Conc., PP. & Ecclesiæ DD. eam summis laudibus extollunt, veluti lydium lapidem adquem doctrinæ veræ à falsis discernuntur. Audiamus in primis de hac re D. Augustinum de hæresi Pelagiana, sic loquentem: *Iam de hac causa duo Conc. ad Sedem Apostolicam missa sunt* (si missa sunt, ad quid, nisi ut per Sanctam Sedem recognoscerentur, & approbarentur) *inde etiam rescripta venerunt; causa finita est; utinam finiatur aliquādo error?* Similia alibi repetens: *Quid adhuc queris examen, quod, iam factum est apud Sedem Apostolicam: Ergo Hæresis* (perpendite ò filij iniquitatis) *non adhuc examinanda sed coercenda est potestatibus secularibus:* Audiamus item plura Conc. in quibus Romanis PP. apertè tribuitur vniuersalis potestas congregandi, & aprobandi Concilia quæcumque, sive generalia, sive Provincialia, simulque gubernandi, & regendi vniuersalem Christi Ecclesiam in omnibus, quæ ad fidem, & mores pertinent: & præter ad marginem citata; Conc. Trident. sess. 25. ad finem, approbatum, & confirmatum à Sūm. P. Pio III. quoties autem Bayus, Jans. & ijs diebus eorum Alumnus Kesselius generalia, & provincialia Conc. contempserint, & SS. PP. Constitutiones exhiberi laverint; cum risuque acceperint, constans est omnibus, qui in his rebus aliquantulum versati sunt, spernentes, & repudiantes doctrinam DD. Lovan., & illius inclitæ Academiæ, antequam illa erroribus Bay, & Jans. polueretur; inter articulos enim, quos inclita illa Academia in lucem edidit tanquam necessarios ad hæreses Calv. & Luth. coercendas, 25. hæc adverbium continet: *Certa fide tenenda*

*D. August. Serm.
2. de Verbis Apostol.*

*Item lib. 2. Operis
imperfecti cap. 103.*

*Conc. Telens. in
rescripto. Patrum ad
Siriciū. Papam.
Conc. Sardic. sub Ful-
lione I. P. Tolet. 1. a-
probatum, & confir-
matum à S. Leone
Papa I. Conc. Mile-
vit. confirmatum ab
Innoc. I. Pap. Conc.
gen. Chalc. sub Leone
I. presidentibus eius
legatis Paschasino, &
Lucent. cum 630. E-*

piscopis. Item Conc. Nicen. Sub. Silvestro Pap. in praefatione ubi Ecclesiae Rom. primum inter omnes constituitur per haec verba: Unde prima Sedes est caelesti beneficio, Rom. Eccl; hoc est à Christo. D. immediate concessum. Item Conc. Rom. cap. ultim. ibi: Siquis decreta pro Catholicae fidei doctrina à Sedis Apostolicae praefule salubriter promulgata contempserit anathematit.

Præterea Conc. Arelat. in Gallia celebratum, & ab eodẽ Silvestro approbatũ, ut ex eius praefat. constat. Conc. alterum Rom. generale ab eodem Silvo. congregatum contra errores Arrij. & Sabelij. Necnon Conc. 6. Constant. sub Agathone Pap. qui legatos suos misit ad hoc Conc., & actione 4. lecta est eius Epistola ad Cassarem, & Synodum, qua his notabilibus verbis incipit: Ut autem pietati vestrae quid Apostolicæ nostræ fidei vigor cõtineat breviter intinemus, &c.

Item Synodus sub Zacharia Pap. temp. Caroli Magn. Imperat. Item Conc. Nicen. secundum sub Adrian. 1. Pap. in quo praesiderũt Vicarij Rom. Eccles. Præterea Conc. Lateran. sub Fullio 2. quod sess. 1. annullavit Conc. P. sanum, tanquam schismaticum, utpote contra eius voluntatem congregatum. Item Conc. Florent. sub Eug. 4. in quo Josephus Archp. Nova Romæ dum extremum vita ageret, sic locutum fuisse fertur: Beatissimum autem Patrum Patrem, ac Summ. P. Romæque veteris Papæ D. N. Jesu-Christi Vicariũ esse concedo.

Nec ex Concilijs Const., & Basil. aliquid ponderis accrescit his Novatoribus: Basil. e- quidem per omnia fuit schismaticum. Const. verò solum apro-

nenda sunt, quæ definita sunt super fidei, & morum negotijs per Cathedram Petri: O inmensati discipuli Jans! Quis vos fascinavit, potius Jansenio, Kesh., & alijs Novatoribus, quam antiquæ, & Catholicae vestrae Universitatis doctrinae obedire? Sine dubio PP. Trident. eius confirmationem, & approbationem à Summ. P. efflagitarunt sequentes veterum PP. consuetudinem: Ergo, si generale Conc. est supra Papam, & à Papa ad futurum Conc. appellari potest, ad quid necessaria semper fuit Papalis Conciliorum approbatio, & confirmatio? Non ne hæc non ostendunt Papam esse superiorem ad quæcumque Conc.? Ita sanè: quæ nam ergo est ista appellatio à decretis Pontificijs ad Conc. futurum? Est ne legitima appellatio superioris ad inferiorem? Certè Ecclesiae principatum fuisse soli Petro, eiusque Successoribus à Christo D. collocatum; & nulli alij ex Apostolis; liquido cõstat ex verbis Christi D.; Scilicet tu es Petrus, & super hanc petram edificabo Ecclesiam meam; & tibi dabo claves regni Cælorum. Matth. cap. 6. constat etiam ex Epist. 1. Petri, item ex Epist. Julij P. antiquitate, & sapientia clarissimi, ad Episcopos Orientales sic scribentis: Quoniam, & inter Beatissimos Apostolos fuit quædam discretio potestatis; & cum omnium par esset electio, uni tamen datum est, ut ceteris præemineret, de qua forma Episcoporum quædam est orta distinctio, per quos ad unam B. Petri Sedem universalis Ecclesiae cura conflueret. Legantur insuper Eminent. Cayetan. tom. 1. Opusc. tract. 3. cap. 10. Illust. Episc. Masil. Egreg. Sorbonæ doctor in opere contra impium Antonium de Dominis. lib. 1. cap. 4. num. 2. Diana tom. 9. tract. 13. sect. 1. ubi innumera Sanctor. PP. testimonia fideliter transcribit.

18. Cæterum postquam tot proscriptiones passus est Jansenismus; post tanta, & tam continuata fulmina, quibus percussus est; & insuper post tam claras, & certas doctrinas, quibus horum errorum fundamenta appertè convelluntur; non defuit ijs temporibus homunculus quidam, Keshelius nomine, qui totum Jansenismum; imò & Lutheranismum suscitare ausus fuerit. O Christianissimum Galliarum Regnum! O Catholicissimi Francorum Principes! Heu dolor! O Illustrissimi huius potentissimi Regni Prælati! Quo iure toleratis, imò quomodo aliqui vestrum (licet pauci) audetis veritati resistere? Cum durum sit contra stimulum calcitrare: non ne Keshelius, non ne Jansenistæ toties à Summ. Ecclesiae Pastoribus damnati, contra hos prævalere poterunt? Non prævaluit Arrius, quando ingemiscens Orbis terrarum, se Arrianum esse miratus est; quomodo ergo prævalebit homuntio iste cum falsis, & hæreticis Bay, & Jansenij oppinamentis?

19. Ut autem pateat nullam dari differentiam inter propositiones Keshelij per Sanctissimam Constitutionem Unigenitus proscriptas, & propositiones Jansenij à quinque PP. damnatas; aliquas ex illis cum istis conferamus breviter. 1. ergo propositio Jansenij hæc est: *Aliqua præcepta Dei hominibus iustis volentibus, & conantibus, secundum præsentis, quas habent vires, sunt impossibilia; de est quoq; ijs gratia, qua possibilia fiant.* Keshelius autem in sua 1. propositione sic Magistri sui vestigia præmit; *Quid aliud remanet (inquit) animæ, quæ Deum, atque ipsius gratiam amisit, nisi peccatum, & peccati consecutiones, superba paupertas, & segnis indigentia; hoc est generalis impotentia ad laborem, orationem, &*
omne

omne opus bonum. Sanè Deus hominibus sive iustis, sive peccatoribus præcipit observare sua præcepta, eosque obligat præceptum non transgrediendi Divinam legem: Hoc enim non negant, nec negare possunt homines isti; cum sit luce meridiana clarius: tunc sic: iuxta Jans., quando homo transgreditur præceptum non habet gratiam, qua possit præceptum observare; & ideo docet, Deum in tali casu impossibile præcipere: Kesh. autem dicit peccatorem, qui gratiam amisit, nihil aliud habere, nisi generalem impotentiam ad omne opus bonum, sive ex præcepto, sive ex consilio debitum; quod est idem ac dicere peccatorem nullam habere gratiam, qua possit Divina præcepta observare: Ergo aliqua præcepta Dei sunt hominibus sive iustis, sive peccatoribus impossibilia, quia de est illis gratia, qua possibilia fiant? Non nè, hæc non est ipsa. 1. propositio Jans.: Item. 3. propositio Kesh. sic procedit: *In vanum Domine præcipis; si tu ipse non das, quod præcipis.* En clarissimè 1. Jans. propositionem: Etenim homini, sive iusto, sive peccatori transgredienti Dei præceptum, certum est Deum non dare, quod præcipit; alioqui adimpleret præceptum in vanum ergo, hoc est, impossibilia præcipit Deus in hoc eventu? Et consequenter aliqua Dei præcepta hominibus, &c. sunt impossibilia.

20. Similia profert in 4., & 5. propositione; quæ sine dubio eo tendunt ad exterminandam, & repellendam cum Bayo, & Jans. à iustis, & peccatoribus gratiam sufficientem, quæ constituit voluntatem proximè, & in actu primo liberam libertate indifferentiæ ad benè, & male operandum, & quam Deus omnibus hominibus peccatoribus, reprobis, & obduratis opportuno loco, & tempore in hoc statu impertitur; & ad introducendam solam gratiam Christi, quam Jansenius vocat *sanatibam, victricem, nunquam suo effectu carentem, & quæ animum indeclinabiliter secum pronum, & consentientem trahit*: Kesh. etiam hanc gratiam vocat *supramam, voluntatem Omnipotentis Dei iubentis, & facientis, quod iubet*; ut ita nullam in voluntate creata libertatem à necessitate relinquunt, sed solam libertatem à coactione; ex quo prodijt sponte 3. Jans. propositio; scilicet *ad merendum, & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à coactione; quam planè concessit Calvinus.*

21. Secunda verò propositio Jans. est: *Interiori gratiæ in statu naturæ lapsæ nunquam resistitur*: Hanc Jans. propositionem non larbatis, sed appertis verbis docet Kesh., non solum in propositionibus supra relatis, sed in alijs pluribus ex 101. proscriptis: Audiamus 13. eiusdem: *Quando Deus vult animam salvam facere, & eam tangit interioris gratiæ suæ manu nulla voluntas humana ei resistit*: Ergo gratiam Christi sufficientem non agnoscit Kesh.; imò tacitè eam cum Jans. & Jansenistis reprobat, ut perniciosam; quia nimirum talis adstuitur ab hominibus Catholicis; cui voluntas resistere possit: Quid ergo? nisi quia interiori gratiæ in statu naturæ lapsæ nunquam resistitur. Idem repetit à propositione 14. usque ad 21., in qua totum evomit venenum, sic enim concludit: *Gratia Jesu-Christi est gratia fortis, potens, suprema, invincibilis, utpotè, quæ est operatio Omnipotentis voluntatis; sequela, & imitatio operationis Dei incarnantis, & resuscitantis filium suum*: Ergo sicut unquam Incarnationi, & fili Dei Resurrectioni nemo resistit, nec resistere potuit; ita neque interiori Christi gratiæ: Ergo interiori gratiæ in statu naturæ lapsæ nunquam resistitur: Est nè hoc sentire cum Jans.? Et 2. eius propositionem à 5. PP. damnatam defendere? Iudicent veri Catholici: Eadem inculcat homuntio iste à 21. propositione usque ad 32. comparando in omnibus gratiam interiorem, qua Deus nos prævenit per Christum, cum gratia Incarnationis; cum operatione, qua creaturas ex nihilo creavit; & cum Omnipotentia Dei in sanandis

batum fuit à Martino V. quantum ad condemnationem errorum Vvicleph, Joann. de Hus, & Hieronym. de Praga, qui tradidit seculari potestati, tãquam hæreticus relatus combustus est; quorum tamen hæreses in multis renovat Kesh.; & quantum ad ea, quæ in eius Bull. continentur.

Prima propositio. Jans. scilicet aliqua præcepta Dei hominibus iustis, &c. sunt impossibilia; quam renovat Kesh. fuit doctrina Luth. reprobata in Conc. Trid. sect. 6. cap. 11. & cap. 13.

Jans. lib. 3. de gratia Christi Salvat. lib. 2. cap. 25. & lib. 4. cap. 4.

Kesh. in propositionibus 9. 10. & 11.

Lib. 2. contra Pighium. & alibi passim

*Trident. sess. 6.
Can. 4. sic definiens:
Siquis dixerit live-
rum hominis arbi-
trium nihil coope-
rari assentiendo Deo
excitanti, atque vo-
canti, quo ad iusti-
ficationis gratiam se-
dis ponat; nec pos-
se dissentire; hoc
est, resistere si velit,
&c. anathematizet.
Conc. Senon. Provin-
ciale celebratum Pa-
risiis in decreto pro
defensione liberi ar-
bitrij contra Luth. ibi:
Nec denique tale
sit huiusmodi Dei
trahentis auxilium,
cui resisti non possit.*

*Idem docet D. Aug.
lib. 1. contra 2. Epif-
tolas Pelag. Idem D.
Prosper. ad decem ca-
pit. Gallorum. & alij
in numeri SS. PP.*

*D. Aug. contra
Maxim. Arr. lib. 3.
cap. 15.*

nandis corporibus; Unde sicut nec Incarnationis gratia; nec creationi creaturarum ex nihilo; nec item sanitati corporum, quam Deus alicui, vel aliquibus aliquando vult conferre; nunquam resistitur; ita nec interiori gratia, &c. O Kesh., Jans., & Jansenistarum coriphæ: Apage fucum, & profite te tuas doctrinas è fætido Jans. lacu hausas esse, & à SS. PP. postquam damnatæ sunt; iterum 6. à SS. D. N. Clemente XI. cum tuis falsis libellis proscriptas, & ut hæreticas, erroneas, &c. condemnatas, quod ultimum, & si non negaveris, falso tamen, & impiè condemnabis. Profite re insuper tuam, & Jans. medicinalem Christi gratiam necessitantem hominis arbitrium ad operandum, & solam libertatem à coactione, seu potius meram voluntarietatem in voluntate humana relinquentem; esse purum, & putidum Calvinismum, puram, & solidam Luth. doctrinam à Trident., & Senonensi Concilijs reprobata, & anathematizatam in locis ad marginem appositis.

22. Sed progrediamur amplius: Bayus equidem in 22. propositione sua damnata à Pio V. Greg. XIII. & Urb. VIII. sic Theologizat: *Humana natura sublimatio, & exaltatio in consortium Divina natura debita fuit integritati i. conditionis; ac proinde naturalis dicenda est, non supernaturalis.* Et in 24. id ipsum confirmat ijs verbis: *Absurda est eorum sententia, qui dicunt hominem ab initio quodam supernaturali, & gratuito dono supra naturæ suæ conditionem fuisse exaltatum, ut fide, spe, & Charitate, Deum supernaturaliter coleret.* Ex quibus subintulit Bayus hanc aliam similiter damnatam propositionem, scilicet: *Deus non potuit i. condere, & creare hominem qualis nunc est, & nascitur.* Jans. verò in suo falso Augustino tom. 2. totus est in hac sui Magistri stabilienda, & propugnanda doctrina, intrepidè asserens impossibilem esse, & merum Scholasticorum figmentum statum puræ naturæ, in quo homo crearetur sine iustitia, & sanctitate; qualem habuit Adamus ante lapsum; consequenterque affirmat, & multis D. Augustino falso attributis, probat, non potuisse Deum hominem, & Angelos creare sine illa iustitia, & sanctitate, quæ constituit filios Dei adoptivos, eis tribuens ius ad gloriam, seu claram Dei visionem; quia nimirum hæc gratia, & iustitia erat Angelis, & primo homini naturaliter debita, à qua Deus eos minime pribare potuit.

23. Nunc audiamus Kesh. qui nec Jota vnum substulit horum hæreticorum doctrinæ: ait enim in propositione sua ordine 34. *Gratia Adami non producebat, nisi merita humana:* Si non producebat nisi merita humana; ergo gratia Adami fuit gratia humana ipsi naturaliter debita? Ergo: *Humana natura exaltatio, & sublimatio in consortium Divina natura debita fuit integritati i. conditionis, ac proinde naturalis, &c.* quæ est ipsa Bay 22. propositio. Item in 35. propositione à SS. D. N. damnata ita resolutoriè, & sine fuce loquitur Kesh.: *Gratia Adami fuit sequela creationis, & erat debita natura sanæ, & integræ:* Si fuit sequela creationis Adami, eiusque naturæ debita: Ergo 1. fuit naturalis, & humana: Ergo 2. non potuit Deus primum hominem creare sine huiusmodi gratia; sicut non potuit illum creare sine intellectu, & voluntate: & hinc non potuit illum creare, qualis nunc est, & nascitur. En renovatas propositiones Bay, & Jans. circa statum puræ naturæ. Eandem doctrinam prosequitur iste homuntio in propositionibus 36. & 37.: Sed totum contra præfatas SS. PP. Constitutiones; contra communissimam Theologorum Sententiam; & contra SS. Hip. Ep. lib. contra Maxim. Arrian. sic nos docentem: *Homo ad similitudinem Dei factus, non est verus Dei filius; & ideo sit gratia filius; quia non est natura.*

24. Iam verò à propositione 38. usque ad 59. totis viribus nititur Kesh. in renovanda hæresi Luth., Calv., Bay, & Jans. contendendum

tium omnia opera impiorum esse peccata; quia ex charitate nō refferuntur in Deum: Audiamus aliquas eius propositiones 38. hæc est; *peccator non est liber nisi ad malum, sine gratia liberatoris*: Sane libertas ad vnum tantum extremum, non libertas, sed necessitas est; cum Spiritus-Sanctus dicat: *Appossuit tibi aquam, & ignem ad quod volueris porrige manum tuam. Item, reliquit hominem in manu consilij sui*: Si ergo sine gratia liberatoris forti, Omnipotentis; & quæ numquam caret suo effectu, vt asseris, peccator non est liber, nisi ad malum? Quomodo relinquitur à Deo, in manu consilij sui; vt scilicet ellicat inter bonum, & malum? Certe, vbi datur necessitas ad vnum extremum, impossibilis est ex terminis electio. Præterea in 39. propositione ita impiè ratiocinatur: *Voluntas, quam gratia non prævenit, nihil habet luminis, nisi ad aberrandum, ardoris, nisi ad se præcipitandum, virium, nisi ad se vulnerandum: est capax omnis mali, & incapax omnis boni*: Ergo 1. peccator adimplens præceptum, & legem Dei in eo ipso peccat: Ergo 2. impius, seu peccator perdidit, & amisit lumen fidei: ita sanè inquit perversus homo propositione 58. contra expressam definitionem Trident.; in ea enim propositione sic dogmatizat: *Nec est Deus, nec religio, vbi non est Charitas*.

Kesn. 38. proposic.

Ecclesiast. cap. 15.

Trident sess. 6. cap. 15.

25. Sed vnde, aut ex quo fonte hæc hausit Kesn? Respondemus breviter: 1. ex Luth. super Epist. ad Galatas cap. 4. ibi: *Opera extra fidem facta, vt maximè in speciem Sancta videantur; sub peccato, & maledicto sunt*. 2. ex Calv. lib. 4. instit. cap. 14. ibi: *Omnes Fabricios, Scipiones, Catones in illis suis præclaris facinoribus hoc peccasse; quod cum fidei luce careant, non ad eum finem ea retulerunt, ad quem refferre debuerunt*. 3. ex Bayo, cuius vna ex suis propositionibus à SS. Pio V. damnatis, hæc est: *Non est vera legis obedientia sine charitate*. Quam doctrinam appertè traddit Kesn. in propositionibus 47. & 48: in 47. ita loquitur: *Obedientia legis profluere debet ex fonte, & hic fons est charitas*. Sed clarius in propositione 48. ibi: *Quid aliud esse possumus, nisi tenebræ, nisi aberratio, & nisi peccatum sine lumine, sine Christo, & sine charitate?* Iam sic: infidelis non habet lumen fidei; item peccator, quando est immortalis, nec gratiam, nec charitatem, (imò iuxta te) nec fidem habet: Ergo quando infidelis facit opus moraliter ex obiecto bonum, nudum cooperiendo, in hoc peccat; nec hoc aliud est, (vt tu dicis) *nisi hipochrasis, & falsa iustitia?* Similiter quando peccator adimplet legem, ibi sistendo, nec ex charitate, quam non habet, oppus in Deum refferendo, peccat, nec veram obedientiam præstat, quamvis obediatur legi ex aliquo motivo honesto ad Deum refferibili.

26. Totum concedit homuntio iste; sed 1. contra D. Thomam 2. 2. quæst. 10. art. 4. ibi: *Infideles non possunt operari bona opera, quæ sunt ex gratia; tamen opera, ad quæ sufficit bonum naturæ, aliquatim possunt; unde non oportet, quod in omni opere suo peccent*. 2. contra Seraph. D. in 2. dist. 41. quæst. 3. asserentem: *quod non omnis actio ad Deum, tamquam finem non ordinata, est mala*. 3. contra Subt. Scot. in 2. dist. 14. quæst. 1. ibi: *Non tenetur homo refferre semper actum suum in Deum, nec actualiter, nec virtualiter; quia ad hoc Deus nos non obligat*. Et insuper contra omnes Scholasticos DD. tam antiquos, quam Modernos: Et quod plus est contra clarissimam Sacro-Sancti Conc. Trident. definitionem. sess. 6. Can. 7. sic contra Calv. & Luth. definientis: *Siquis dixerit opera omnia, quæ ante iustificationem sunt, quacumque ratione facta sint verè esse peccata, vel odium Dei mereri; aut quanto vehementius quis nititur se disponere ad gratiam, tanto eum gravior peccare; anathemasit*. Conferte, o Catholici! Hanc Trident. definitionem cum 59. propositione Kesn., quam sic rotundè, absolute, & intrepide pronuntiat: *Oratio impiorum est novum peccatum, & quod Deus illis concedit, est novum in eos iudicium*: Potuit nè clariùs impius iste Trident. decre-

D. Thom. D. Bonavent. Subtilis Dr. Scotus. Gabr., Durand., Ricard. Suar. Vazq., & Alij passim

Tridentin. sess. 6. Can. 7.

decreta, & definitiones contemnere? & nihil hominū cum suis Jansenistis, & Alijs, qui fortè rem, vt debent, non considerant; audet ad futurum Concilium generale appellare, quāsi ex illo sua, & suorum hæresis victrix evadenda esset? O superbi, & obstinati! Conc. Trident. vt vos non later, iam damnauit præcipua vestra dogmata de gratia, & livero arbitrio; de operibus infidelium, & peccatorum.

27. Ad quid ergo Conc. futurum? Si præterita Conc. non potuerunt vestros errores compescere; poterunt ne futura? Non nè ad horum vim infringendam de erit vobis cavillatio alterius *commatis*? numquid non adhuc durat in cerebris vestris doctrina illa, qua persuadere satagimini quæst. de hæresi alicuius libri, quæst. facti esse, quam tota Ecclesia dirimere non potest? Num quid his, & alijs nugis Conc. futura non poteritis eludere; eo fere modo, quo tot Pontificias Constitutiones contemnitis, & œcumenicum Trident. Conc. abijcitis? Dum hæc scribimus, nobis venit in mentem futurum Conc., quod tantòpere quæritis, & ad quod incautis appellare persuasistis; vel esse Conc. ad quod, iuxta plures hæreticos: debent omnes fideles tam viri quam feminae, tamquam iudices vocari, & concurrere; vt sic omnino reddatur impossibilis Conc. gener. Congregatio: vel esse Conc. Brentij, & aliorum Calvinistarum, ad quod solum iusti, & prædestinati concurrere, & vocari possunt; quia in solis istis, inquit, vera Ecclesia subsistit: Quod non obscure insinuat Kesh. à propositione 72. vsque ad 78., in quibus totus est in persuadendo veram Christi Ecclesiam tantum componi ex Christo tamquam capite, & ex Angelis, Justis, & prædestinatis tamquam membris; ab ea excludendo peccatores fideles: Et quid mirum? Si impius iste fidem in peccatoribus esse negat.

28. Aliam farraginem propositionum, & falsorum dogmatum, quibus homo iste suos libellos imbuit, & Sancta Sedes in prædicta Constitutione *Vnigenitus* damnavit, eo colimant; tum ad exterminandam ab Ecclesia Dei doctrinam de Contritione imperfecta, seu de attritione supernaturali: Vidit enim attritionem supernaturalem; seu dolorem de peccatis propter eorum turpitudinem, vel propter poenarum inferni metum conceptam; cum spe veniæ, & cum voluntate excludente affectum omnem ad peccatum; laudari à Trident. *Vt impu'sum Spiritus Sancti, non adhuc inhabitantis, sed tantum moventis*; ipsamque in Sacramento poenitentiae hominem ad gratiam iustificantem impetrandam disponere; & quia hæc orthodoxa doctrina appertè pugnat cum sua, & Jansenistarum de gratia necessitante necessaria ad omne opus bonum; rabido furore plenus ipsam devellendam (sed caso vulnere) aggressus est.

Trident. dissertis
verbis sess. 14. cp. 4.
ad medium.

Petrus Oxom. Dr.
Salmant. cuius pro-
positiones damnavit
Compluti Illmus. D.
Alph. Carill. Arzbp.
Toler. cum Consilio
plurium DD. & eius
condemnatione apro-
bavit Sixtus III. cu-
ius 5. propositio erat
hæc: Non sunt ab-
solvendi poeniten-
tes, nisi peracta pri-
us poenitentia eis
iniuncta.

29. Tum ad impugnandam Ecclesiæ Catholice praxim, quæ peccatoribus Sacramentum Poenitentiae impertitur, antequam satisfactionem, seu poenitentiam satisfactoriam, & medicinalem adimpleant: Unde in 87. 88. & 89. propositionibus renovat hæresim Petri de Osma, & celebris Apostatae Marci Antonij de Dominis; & per omnia adheret Jansenistis Lovaniensibus, quorum sententias, & propositiones in hac materia, & in alijs circa Sanctitatem, & puritatem Sanctissimæ Virginis, & cultum Sanct. Imaginum, vt temerarias, scandalosas, hæresim sapietes, scismaticas, & hæreticas respectivè damnavit SS. P. Alex. VIII. die 7. Decembris sub anno 1690. Tum denique, vt perduelis iste impertitis, & incautis se ostendat infontem; iniuste à SS. D. N. Clemente, & à Catholicis Principibus eius Sanctissimam Constitutionem *Vnigenitus* admitteribus, præcipuè Inclito, & Christianissimo Galliarum Rege Ludovico XIII. persecutum; dum eum impium, hæreticum, & flagitiosum nominant verissimè; vt sic sub larba patientiæ Christianæ, & maioris

vnio-

unionis cum Ecclesia; omnia hæc, imò potius suam obstinaram superbiam tegere, & declinare procuret: Quasi totus mundus crassissima ignorantia laborasset; & in falsam huius homunculi doctrinam ius iurandum emitteret.

30. Caveant ergo Christiani Principes, nè sub ovina pelle iste, & Alij hæretici luporum rabiem in suas, & Christi oves usque ad divisionem animæ, & corporis intromittant; recordentur prodicionum, sacrilegiorum, immanium bellorum; violentæ mortis Regum, & Principum; & aliorum malorum, quæ in Anglia, Belgio, Olandia, Germania, necnon in Gallia induxit perfida Calv., & Luth. hæresis: Non nè peioris conditionis erit Bayo-Janseniana, seu Kesneliana? Quæ per duo quasi sæcula in Ecclesia Dei serpit? Et ijs diebus; nescimus qua de causa; caput, & cervicem tantò erexit? Vos ò Catholici Principes! Certos facimus, vlcus istud iam diù canceratum nõ nisi ferro, & igne mederi posse; vobis multum interest; nè seditiones in propositionibus Kesn. clausæ, aliquando dominia vestra temporalia invadant; fidelesque vestros, & Ecclesiæ subditos corrumpant; & si, ut timemus, iam ditiones vestras invasserunt; ciganiam hanc gladio secate: Sic ex Catholicissimo vestro zelo eventurum speramus. Et interea Sanctissimè Pater, post de osculatos Sanct. V. pedes, & post debitam in omnibus tibi, & Sanctæ Rom. Sedi obedientiam, enixè Omnipotentem Deum, & Dominum nostrum Jesum Christum, cuius vices immediate in terris sustines, deprecamur; ut te incolumen serbet ad fidem Catholicam propagandam, & gregem Christi in pace, & unitate fidei regendum, gubernandumque; ut postquam hæc omnia compleveris; in superis cum Christo regnare ascendas. E nostra Cathedrali Ecclesia die 6. Octob. Ann. 1718.

Item, 7. eiusdem propositio: Ecclesia Urbis Rom. errare potest.

Quas propositiones cum alijs ab iuravit, & retractavit Hispanus iste: Kesn. tamen eas renovare non erubuit.

Sanctissimè Pater.

Post de osculatos Sanctitatis V. Pedes addictissimi, & obsequentissimi Filij.

Fr. Ioannes Episcopus Mindonensis.

D. D. Petrus Benedictus Ossorio, & Quiroga.
Eiusdem Ecclesiæ Decanus.

Doct. D. Andreas Acebo, & Vega.
Canon., & Sacræ Script. Lect.
Pro Secret.

Collegij maioris S. Crucis
Vallis-Oletani Sodalis
Huiusque Pastoralis Epistolæ
Author.

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible text, likely bleed-through.]

[Faint, illegible text, likely bleed-through.]

[Faint, illegible text, likely bleed-through.]

[Faint, illegible text, likely bleed-through.]

[Faint, illegible text, likely bleed-through.]

[Faint, illegible text, likely bleed-through.]

[Faint, illegible text, likely bleed-through.]

[Faint, illegible text, likely bleed-through.]

[Faint, illegible text, likely bleed-through.]

[Faint, illegible text, likely bleed-through.]

UVA